

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo stwierdzając, że prawo do nienaruszalności miru domowego, o którym mowa w art. 7 Karty praw podstawowych, nie wymaga, aby decyzja w sprawie kontroli przewidywała ograniczenie czasu trwania kontroli i odmawiając stwierdzenia nieważności decyzji na tej podstawie.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 października 2020 r. w sprawach połączonych T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 do T-414/19, T-416/19 do T-418/19, T-420/19 do T-422/19, T-425/19 do T-427/19, T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 do T-442/19, T-444/19 do T-446/19, T-448/19, T-450/19 do T-454/19, T-463/19 i T-465/19, Coppo Gavazzi i in. / Parlament, wniesione w dniu 28 grudnia 2020 r. przez Marię Teresę Coppę Gavazzi i in.

(Sprawa C-725/20 P)

(2021/C 62/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Maria Teresa Coppo Gavazzi, Cristiana Muscardini, Luigi Vinci, Agostino Mantovani, Anna Catasta, Vanda Novati, Francesco Enrico Speroni, Maria Di Meo, Giuseppe Di Lello Finuoli, Raffaele Lombardo, Olivier Dupuis, Leda Frittelli, Livio Filippi, Vincenzo Viola, Antonio Mussa, Mauro Nobilia, Sergio Camillo Segre, Stefano De Luca, Riccardo Ventre, Mirella Musoni, Francesco Iacono, Vito Bonsignore, Claudio Azzolini, Vincenzo Aita, Mario Mantovani, Vincenzo Mattina, Romano Maria La Russa, Giorgio Carollo, Fiammetta Cucurnia, w swoim własnym imieniu oraz jako spadkobierczyni Giulietta Chiesy, Roberto Costanzo, Giorgio Gallenzi, jako spadkobierca Giulia Cesarego Gallenziego, Vitaliano Gemelli, Pasqualina Napoletano i Ida Panusa (przedstawiciel: M. Merola, avvocato)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy T-453/19, Panusa/Parlament do ponownego rozpoznania co do istoty przez Sąd;
- stwierdzenie nieważności spornych decyzji w odniesieniu do wszystkich wnoszących odwołanie poza I. Panusą;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim stwierdził, że zaskarżone przed nim decyzje nie mają związku z prawem do emerytury i nie wywierają na nie wpływu, a w konsekwencji orzekł, że decyzje te są zgodne z zasadami ogólnymi i z kartą praw podstawowych. Błąd wynika z dokonanego abstrakcyjnego i arbitralnego rozróżnienia między prawem do emerytury a prawem do świadczeń emerytalnych. Sporne decyzje niekorzystnie wpływają bowiem na samo prawo do emerytury, a tym samym naruszają nie tylko przepisy wykonawcze do statutu, ale także prawo własności oraz zasady proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd dopuścił się kilku naruszeń prawa przy ocenie proceduralnych podstaw stwierdzenia nieważności podniesionych przez wnoszących odwołanie w pierwszej instancji, w szczególności w odniesieniu do: i) wskazania prawidłowej podstawy prawnej spornych decyzji, ii) uprawnień kierownika wydziału, który wydał akt oraz iii) braku wystarczającego uzasadnienia. Sąd powinien był stwierdzić, że sporne decyzje opierają się na przepisie, który został obecnie uchylony, a ponieważ zostały zakwalifikowane jako nadzwyczajne środki administracyjne, powinny być zostać przyjęte przez Prezydium Parlamentu Europejskiego. Ponadto Sąd rozszerzył ponad miarę możliwość uzasadnienia poprzez odniesienie do innych dokumentów. Uzasadnienie nie jest bowiem zawarte w spornych decyzjach, lecz jedynie w opinii służby prawnej Parlamentu Europejskiego, do której nie ma nawet wyraźnego odniesienia w spornych decyzjach ani w aktach przygotowawczych.

W trzecim zarzucie wnosząca odwołanie, która była skarżącą w sprawie T-453/19 podnosi, że Sąd naruszył prawo stwierdzając, że jej skarga była niedopuszczalna ze względu na brak interesu prawnego. Podnosi ona, że Sąd nie wziął pod uwagę możliwości, że otrzymywane przez nią świadczenie emerytalne ma inną podstawę prawną, mimo że kwestia ta była omawiana w trakcie rozprawy. Ponieważ ta inna podstawa prawna gwarantowałaby wnoszącej odwołanie wyższe świadczenie, nie można zaprzeczyć, że ma ona interes prawny we wniesieniu skargi.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lutego 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo]] – Beverly Hills Teddy Bear Company/ PMS International Group.

(Sprawa C-728/19) ⁽¹⁾

(2021/C 62/26)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 16.12.2019.
